

SV

EN

EN

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 29.10.2009
KOM(2009)582 slutlig

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Republiken Lettland att förlänga tillämpningen av en åtgärd som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

MOTIVERING

BAKGRUND

Motiv och syfte

Enligt artikel 395.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*) får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att tillämpa särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i detta direktiv i syfte att förenkla uppbörderna av skatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 3 mars 2009 begärde Republiken Lettland (nedan kallad *Lettland*) tillstånd att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 193 i mervärdesskattedirektivet. Genom en skrivelse av den 22 september 2009 underrättade kommissionen, i enlighet med artikel 395.2 i mervärdesskattedirektivet, övriga medlemsstater om Lettlands ansökan. Genom en skrivelse av den 24 september 2009 informerade kommissionen Lettland om att den förfogade över den information som är nödvändig för att bedöma ansökan.

Allmän bakgrund

Timmermarknaden i Lettland domineras i stor utsträckning av småföretag och enskilda leverantörer som ofta visat sig vara tillfälliga verksamheter som är svåra att kontrollera för skatteförvaltningen och därför ofta mellanhänder för skatteflykt. Den vanligaste formen av skatteflykt innebär att varor faktureras och att leverantören därefter försvinner utan att betala skatt, medan kunden har en faktura som berättigar till momsavdrag.

I den föreslagna bestämmelsen sägs att i fråga om timmertransaktioner ska mottagaren av varorna och/eller tjänsterna under vissa omständigheter vara skattskyldig. Därigenom avviker bestämmelsen från den allmänna regeln i artikel 193 i mervärdesskattedirektivet där det sägs att det är tillhandahållaren av varor eller tjänster som ansvarar för inbetalning av mervärdesskatt. Detta innebär att leverantören av varorna inte tar ut mervärdesskatt av köparen när denne är en beskattningsbar person för mervärdesskatteändamål. Förutsatt att köparen har rätt till fullt avdrag, ska denne samtidigt deklarerar och dra av den mervärdesskatt som motsvarar leveransen, vilket i praktiken innebär att ingen mervärdesskatt betalas in.

Denna avvikelse (som är ett undantag från följande direktiv som var tillämpligt vid den aktuella tidpunkten: rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977), som utan större ändringar av innehållet ersatts av mervärdesskattedirektivet), beviljades ursprungligen i anslutningsakten från 2003 (EUT L 236, 23.9.2003, s. 33), närmare bestämt i bilaga VIII, kapitel 7, led 1 b till och med den 30 april 2005. Åtgärden har därefter förlängts till och med den 31 december 2009 genom rådets beslut 2006/42/EG av den 24 januari 2006 (EUT L 25, 28.1.2006, s. 31).

Kommissionen känner till att den rättsliga och faktiska situation som låg till grund för den ursprungliga avvikelserna består, och att den tidigare avvikelserna gjort det möjligt för Lettland att minska risken för skatteflykt och förenkla uppbörden av skatt på timmermarknaden. Avvikelsen bör därför beviljas för ytterligare en begränsad period.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Ej tillämpligt.

SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSPANALYS

Samråd med berörda parter

Ej relevant.

Extern experthjälp

Någon extern experthjälp har inte behövts.

Konsekvensbedömning

Förslaget syftar dels till att bekämpa mervärdesskatteflykt inom den lettiska timmermarknaden, dels till att förenkla skatteuttaget. Följaktligen kan det ge goda resultat.

Eftersom avvikelserna har ett snävt tillämpningsområde och en begränsad tillämpningsperiod kommer dock effekterna under alla omständigheter att vara begränsade.

RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Bemyndigande för Lettland att utsträcka tiden för tillämpning av en åtgärd som avviker från artikel 193 i mervärdesskattedirektivet när det gäller förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i samband med timmertransaktioner.

Rättslig grund

Artikel 395 i mervärdesskattedirektivet.

Subsidiaritetsprincipen

I enlighet med artikel 395 i mervärdesskattedirektivet måste en medlemsstat som önskar införa en åtgärd som avviker från direktivet bemyndigas av rådet i form av ett rådsbeslut. Därför är förslaget förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Beslutet avser ett bemyndigande som en medlemsstat beviljas på egen begäran och

utgör ingen skyldighet.

Med hänsyn till avvikelens begränsade omfattning står den särskilda åtgärden i proportion till syftet.

Val av regleringsform

Enligt artikel 395 i mervärdesskattedirektivet är en avvikelse från de gemensamma mervärdesskattereglerna endast möjlig om rådet ger ett enhälligt bemyndigande på grundval av ett kommissionsförslag. Ett rådsbeslut är den mest lämpliga regleringsformen, eftersom det kan riktas till enskilda medlemsstater.

BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Översyn/ändring/tidsbegränsning

Förslaget innehåller en bestämmelse om tidsbegränsning.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Republiken Lettland att förlänga tillämpningen av en åtgärd som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹, särskilt artikel 395.1,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 3 mars 2009 begärde Republiken Lettland (nedan kallad *Lettland*) tillstånd att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG som reglerar vem som ska vara skyldig att betala mervärdesskatt.
- (2) I enlighet med artikel 395.2 i direktiv 2006/112/EG underrättade kommissionen i en skrivelse av den 22 september 2009 övriga medlemsstater om Lettlands begäran. Genom en skrivelse av den 24 september 2009 meddelade kommissionen Lettland om att den förfogade över den information som är nödvändig för att bedöma ansökan.
- (3) Timmermarknaden i Lettland domineras av små lokala företag och enskilda leverantörer. Den särskilda karaktären hos timmermarknaden och hos de företag som är berörda har givit upphov till skattebedrägeri, som är svårt för skattemyndigheterna att kontrollera. Därför infördes en särskild bestämmelse i den lettiska mervärdesskattelagstiftningen enligt vilken, när det gäller timmertransaktioner, den person för vilken det skattepliktiga tillhandahållandet av varor eller tjänster utförs är skattskyldig.
- (4) Åtgärden innebär en avvikelse från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG där det sägs att mervärdesskatt normalt sett ska betalas av den beskattningsbara person som levererar varor eller tillhandahåller tjänster.
- (5) Åtgärden har tidigare beviljats genom anslutningsakten från 2003², närmare bestämt i bilaga VIII, kapitel 7, led 1 b, och genom rådets beslut 2006/42/EG av den 24 januari

¹ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

² EUT L 236, 23.9.2003, s. 33.

2006³ i enlighet med sjätte mervärdesskattedirektivet 77/388/EG⁴ som var tillämpligt vid den tidpunkten.

- (6) Kommissionen känner till att den rättsliga och faktiska situation som motiverat den nuvarande tillämpningen av avvikelseåtgärden i fråga inte har ändrats och alltjämt består. Lettland bör därför bemyndigas att tillämpa åtgärden under ytterligare en begränsad period.
- (7) Undantaget har ingen negativ inverkan på de delar av gemenskapernas egna medel som härrör från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Lettland att från och med den 1 januari 2010 till och med den 31 december 2012 fortsätta ange mottagaren som betalningsskyldig för mervärdesskatt i fråga om timmertransaktioner.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Lettland.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

³ EUT L 25, 28.1.2006, s. 31.

⁴ EGT L 145, 13.6.1977.